

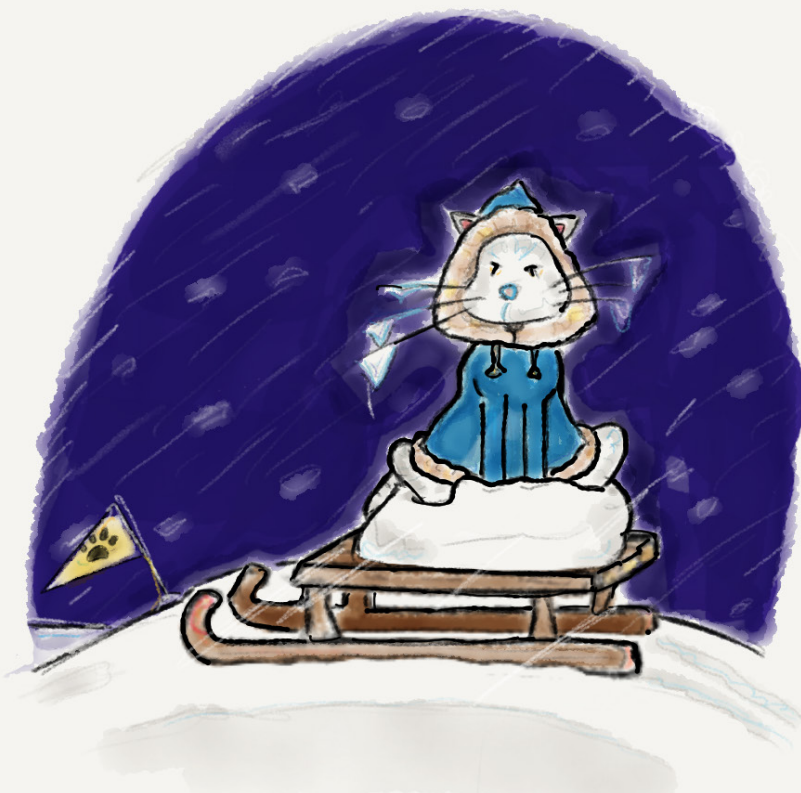
Divadelní Koječák

aneb Most přes řeku Divadelní Koječák...

01/24

čtvrtek

ročník 13°

...u čeho se přemostí Divadelní Koječáci zítra:

11.00 / Metropolitní divadlo Praha: S ČERTY NEJSOU ŽÁDNÉ ŽERTY

17.00 / Studio SEN Olomouc: VICHŘICE V DOMĚ Č. 11

20.00 / Smotaná hadice Křenovice: TŘI HOLKY JAKO KVĚT

DENÍČEK DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

- Jubilejní oslavný třicátý ročník přehlídky začal pozvolna. V zahajovacím večerním představení účinkovali jen dva herci a diváci i pořadatelé se trousili, jako by to byl ročník osmdesátý.

- Abychom třicátý ročník přehlídky oslavili, a zároveň ukázali, že její bulletin Divadelní Koječák je stále svěží, moderní časopis, který dokáže držet krok s dalšími konkurenčními časopisy jiných divadelních, ale třeba i těch nedivadelních přehlídek, třeba i evropských, ale možná i jiných, například amerických, prostě globálních přehlídek, založili jsme mu instagramový účet na sociální síti Instagram, kde máme již deset sledujících. Pevně věříme, že to nejsou zdaleka všichni návštěvníci přehlídky s instagramovým profilem, a že počet našich sledujících bude neustále narůstat!

- Přijel porotce z předchozích ročníků Pavel Hurych. Hned se šel připomenout strécovi Milanovi, že mu loni na přehlídce slíbil poslat slivovici, ale neposlal. Stréc Milan to má stále napsané v kanceláři na nástěnce, a tak Pavlovi slíbil, že si u poznámky přepíše datum na letošní rok.

- Večer jsme se aktivně snažili získat instagramové fanoušky osobním nábojem, což se nám dařilo s obtížemi. Například Jarka z baru sice potvrdila, že Instagram má, ale údajně se jí nepodařilo Koječákovu stránku najít. Stréc Milan si zase nechce založit Instagram, protože se prý pomalu odtechnizovává a chce se vrátit na stromy. Tak to bude mít jeho Anežka radost.

- Ještě se stala vtipná událost, sice už v úterý, ale určitě by to měli všichni vědět. Stréc Milan nesl do sousedního obchůdku Dobručky u Verunky krabici s dvěma sty kusy Kojetínského zpravodaje. Paní prodavačka: „No konečně, už tady na to čekáme!“ A jak tu bednu Milan položil, rozlomil jí pult. Tak to ještě narychlo před přehlídkou smontovával ve vestibulu. Ale protože loni vyhrál významnou cenu Osobnost Moravy za zachovávání a šíření hanáckých tradic, tak mu většinu těch přešlapů zatím odpouštíme.

- **Přejeme vám příjemnou zábavu na Divadelním Kojetíně :-)**

NÁZOR DNE

„Všichni tady brečí dneska, že jsou drahý potraviny. Ať si každé zkusí vypěstovat dva tři pytle brambor, ať ví, co to je práce. Ať si vykrmí prasátko nebo pár králíků, aby viděli, co s tím je lítání. Dneska všichni u počítače sedět, mačkat knoflíky, no to je hezký, ale toho se nenajíme!“

Mistr Málek reels

KOJEČÁKOVA CHVILKA S (NÁ)PO(J)EM

Splín pantáty

Posteskl si pantáta,
jde to z louže do bláta.
Padl na něj splín,
k obědu zas blín...

Stěžovat si nebude,
neb si život p****e!
...rozhycoval PETRY
a vzal si dva svetry!

NAJDI PĚT ROZDÍLŮ

RECENZOR ANEB VČERA JSME VIDĚLI

Mariáš života

Soubor: Divadelní spolek Kroměříž

Autoři: Willy Russel, Rob Hayes, Aldo Nicolaj, Lukáš Pavela

Režie: Honza Raclavský, Dušan Zakopal, Zdeněk Hilbert

První večer patřil Mariášovi života. Mozaika čtyř monologů, pod jejichž autorstvím jsou podepsáni Willy Russel, Rob Hayes, Aldo Nicolaj a Lukáš Pavela, pod režii Honza Raclavský, Dušan Zakopal a Zdeněk Hilbert a účinkují v nich Zdeňka Kulová a Honza Raclavský. Shirley Valentine, Trapné konverzace se zvířátky, co jsem vojel, Voda a mýdlo a Tichý déšť. Jednotlivé části jsme mohli vidět na různých přehlídkách v průběhu posledních devíti let – Tichý déšť už v roce 2015 na Pohárku ve Velké Bystřici a následně ve Vysokém nad Jizerou, Vodu a mýdlo o tři roky později na Ostravských bucharech v rámci představení Pětkrát do černého, v covidové době v jiné verzi téhož sledu miniatur Alda Nicolaje a „Zvířátka“ v roce 2019 opět na Pohárku. Čtyři monology byly spojeny z provozních důvodů pro kroměřížský FEMAD, první repríza se odehrála na FEMADu v Poděbradách v roce 2019.

V rámci první kojetínské debaty jsme se spolu s diváky pokoušeli pojmenovat vnitřní důvody, proč jsou výstupy uváděny společně, eventuálně jaké by ty důvody mohly být. Sami tvůrci uvádějí v programu, že „inscenace rezonuje s tématy hledání štěstí a místa v životě“ – což je příliš vágní

– a hlavně výsledný tvar to nepotvrzuje. Jistý obsahový paradox, který nabízejí tři výstupy (chci přesvědčit sexuální partnerku, kterou je kočka, aby si se mnou otevřela zverimex; chci obhájit ženu, která miluje čistotu, a tak zabíjela lidi a vyráběla z nich mýdlo; chci vstát a jít, i když jsem mrtvej), zcela abscentuje u čtvrtého (Shirley prostě vypráví, jak se rozhodla odjet do Řecka). Prostředky použité v Shirley jsou částečně ilustrativní, zbytek výstupů se odehrává přinejmenším s vědomím oné paradoxnosti a grotesknosti. Proběhla i diskuse nad otázkou, kdo je partnerem postav, případně účinkujících.

Je sympatické, jak střídme a přitom významově se pracuje se scénickými prvky – v Shirley hraje stůl, ve Zvířátkách lože, ve Vodě a mýdle stůl a lože a v Tichém dešti prázdná scéna. Celkově by inscenaci slušel intimnější prostor, prospěl by i nastavení herců. Konkrétně u Vody a mýdla a Zvířátek by postavy mohly nabídnout výraznější ambivalenci (Bobby a Francesca byli prezentováni jako velcí sympatíci, nikoli ze slov, ale z jednání se ztratila jejich temná stránka – nicméně zdá se, že k tomu došlo v této konkrétní repríze, že to není obecná tendence).

Faktem zůstává, že Zdenka Kulová a Honza Raclavský jsou skvělí herci. Z Mariáša života udělali navzdory všem problémům poutavý a zábavný tvar. Díky za to.

Petra Richter Kohutová

KOLOKVIUM S HERCI PO PŘEDSTAVENÍ

Zdeňka Kulová a Honza Raclavský

Hrajete v Kojetíně poprvé?

Zdeňka: Já ano! Honza: Já ne.

Po kolikáté tady hrajete?

Honza: Aaah... No, jakože přes 30, 40 představení to bude.

Jak se vám dneska hrálo?

Zdeňka: Dobře. Honza: Bylo to dobré. Ono je těžké v téhle hře uhrát tak velký sál, protože ty monology jsou koncipované spíše na menší publikum, menší prostory.

Zdeňka: No, ráda tedy hraji face to face – malé prostory. I třeba konkrétně můj monolog je o tom, že se odehrává v malém prostoru a bylo těžké to tady uběhat. Tak jsem byla poučena, že bych měla hrát více vzadu, aby se nesl zvuk, a mě to pořád táhlo za diváky, na které jsem stejně neviděla. Trošku blbé, no, nehodí se to sem. Ale zase jsme toužili a já jsem toužila si tady zahrát (Honzův smích). Protože je to tady moc hezké.

Co říkáte dneska na diváky?

Zdeňka: Takové vlažné, ale pak jsem pochopila, že jsou asi moc chytří a asi moc divadelní. Ale jo, smáli se, reagovali, byli na nás hodní. Honza: Jo, takové náročnější publikum. Zdeňka: Náročné! Já jsem to neuměla popsat.

Honza: Ale bouřlivě nás odměnili.

Zdeňka: Ano, jsou fakt hodní. Ale bylo vidět, že jsou náročnější. O to jsem byla nervóznější.

Jak dlouho se věnujete divadlu?

Zdeňka: Od dvaceti let. Už hodně dlouho. (smích)

Honza: Já nevím. Sedmáct let? Ne, méně. Tak patnáct, napište patnáct. Zaokrouhlíme to.

Zdeňka: Ale doma jsem nějaké divadlo hrála, už když jsem byla malá.

Byl váš dětský sen hrát v divadle?

Honza: Ano. Zdeňka: Od těch dvaceti to byl můj sen.

Která z dnešních rolí je vaše nejoblíbenější?

Zdeňka: Asi Franceska.

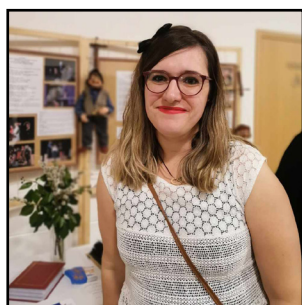
Kvůli čemu? Zdeňka: Ona je taková šťastná.

Honza: Já mám rád Bobbyho ze Zvířátek. Ale je náročnější, hledám si k němu cestu, na rozdíl od druhého monologu, kde to tak nějak cítím.

Jste v divadle radši v roli herce, nebo diváka?

Honza: Herec, naprosto. Zdeňka: Jako herec.

KOLOKVIUM S DIVÁKY PO PŘEDSTAVENÍ

Pavlaína Röslerová**Jak se vám líbilo dnešní představení?**

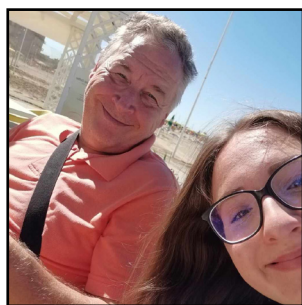
No, zatím jsem z toho taková... Ještě se mi z toho střídají pocity, nejsem si úplně jistá... Bylo to hodně zvláštní představení.

Co vás na něm nejvíce zaujalo? Líbil se mi hlavně herecký výkon hlavní postavy, ta byla úplně skvělá. Scéna ve vězení

byla super (smích).

Tak to je asi odpověď i na moji další otázku, který monolog vás nejvíce zaujal? Ano, určitě monolog ve vězení.

Kdy jste byla naposledy v divadle? Na jaké hře to bylo? Před rokem tady v Kojetíně. Loni jsem viděla skoro všechna představení a letos se chystáme zase skoro na všechno.

Ivan Hošťálek**Jak se vám líbilo dnešní představení?**

Bylo to zajímavé, vedlo to k zajímavému přemýšlení o hloubce života, mariáše života.

Co vás na představení nejvíce zaujalo?

Protistrany, které tady proti sobě stály – vězeňská cela a muž, který si povídá s koč-

kou, to jsou úžasné protiklady.

Který monolog se vám nejvíce líbil? Monolog s kočičkou, to bylo pěkné. Chvilku jsem přemýšlel, jestli tam má tedy pejska, nebo kočičku, ale pak už se to rychle odhalilo.

Kdy jste byl naposledy v divadle? Před rokem, tady na přehlídce.

A na jaké hře? Joo, tak to už si nevzpomenu. (Dcera: Haná se nesodí.) Ano, ale to nebylo poslední. (Dcera: Labyrint světa a ráj srdce.) To nevím, my jsme tady byli na nějakých třech představeních, tak poslední už si nevzpomenu.

Máte v plánu přijít ještě na další představení?

Ano, minimálně jednou ještě ano, ale uvidím, jak to budu stíhat.

Ida Palusková**Jak se vám líbilo představení?**

Líbilo se mi hodně, mělo to zajímavou gradaci (smích), asi se teď budu bát v koupelně.

Co vás na představení nejvíce zaujalo?

Odvaha herců jít do monologů. Myslím si, že to zvládli s velkou bravurou. Pro mě byl trochu handicap, že Shirley Valentine

jsem viděla se Simonou Stašovou v kompletním zpracování. Tohle byla jenom část, takže u prvního monologu jsem si nebyla jistá, ale pak už jsem úplně zapomněla na čas, prostor a úplně mě to strhlo.

Který z monologů vás nejvíce zaujal?

Asi Mýdlo. (smích) I když kočička byla taky dobrá.

Kdy jste byla naposledy v divadle a na jaké hře to bylo?

Naposledy v divadle jsem byla včera na zkoušce (smích), protože jsem také amatérský divadelník. Ale na představení... Jsem tady v rámci školičky Amatérské divadelní asociace a poslední představení jsme viděli v rámci školy. Bylo to... A teď musím říct náhradu, protože původně tam mělo být živé představení, které měla předvést porotkyně Petra Richter Kohutová, Studio D3 z Karlových Varů, ale hlavní představitelka onemocněla, tak jsme si pouštěli projekci Spalovač mrtvol s Norbertem Lichým.

KOLOKVIUM S FEJSBŮKEM

Mamina: Včera se mně to líbilo, hlavně ty a Milin, divadlo pro mě nic moc, zapomněla jsem si brýle a jsem nahluchlá. Držím pěsti, ať to ve zdraví zvládnete. Ahoj ♥

Milin: Moc děkujeme rodičům, děcka (Bezměrováček) byly boží!!!

Odpověď matky Jitky: Jak jste je vychovali, takovy je máte!

Pavlaína: Už to začalo!! Divadlo miluji a až děti odrostou, tak se třeba k němu zase vrátím ♥ Tak na zdraví divadelní přehlídce ♥ A jen díky nejhodnějších babičkám tu můžu (můžeme) být :)

Dana: Letí zpráva okolím, že se koná DIVADELNÍ KOJETÍN! ...Podpořit TULAČKY jdou taktéž, amatérských souborů soutěží... Neseď doma a pojď taky, čekají tě herců mraky...

Dana nám věnovala jeden malovaný kamínek z obou stran do divadla...

A Divadelní Koječák děkuje!!!

KOJECKÉ TULAČKY V DIVADLE

FB 6. 3. 2024: TULAČKY V DIVADLE – 30. ročník Divadelního Kojetína. Zahájení se chopili a krásně zatancovali malí Hanáčky z Bezměrova pod vedením Hany Dvoulkové

a Dagmar Navrátilové, po nich Milan Zahradník a Hana Svačinová... a jako vždy exklusivně... Se zpěvem a harmonikou... Na úvod přivítali diváky a obdarovali klíčky Kojetína nejen sebe, ale i ředitelku Divadelního Kojetína Marii Němečkovou, starostu města Leoše Ptáčka a tříčlennou porotu. Soutěž představení zahájil proslovem starosta a Divadelní spolek Kroměříž mozaikou monologů dvou herců Mariáš života... Po skončení bylo povídání s porotou o divadle, hercích a bylo to opravdu zajímavé... To bude každý den po skončení představení... Dostali jsme památeční plakety a budeme je nosit po dobu všech představení... Milá upomínka, za kterou děkujeme. Chceme toho zhlédnout co nejvíce. Tak zítra nashle ve 20 hodin Divadelní spolek J. K. Tyl Brodek u Přerova UPOKOJENKYNE. Komédie 90 min. Přijďte, stojí to za to! Přehlídka je 1x za rok a je škoda toho nevyužít...

Dana Sýkorová

QUAESTIONES PERPETUAE ANEB LEKTORSKÝ SBOR

Představme si ty, se kterými je dobré se na divadelních přehlídkách kamarádit:

Petra Richter Kohutová (žena uprostřed)

O Petře Kohutové dobře víme, že pochází z Ostravy, studovala v Brně a žije v Karlových Varech. Na přehlídku každoročně dojíždí z hotelu Pivovar. Petra je kmenovou dramaturgyní Divadelního studia D3 v Karlových Varech a letos převzala významnou pozici po Milanu Strotzerovi ve vedení Databáze českého amatérského divadla. Do Koječáka píše kvalitní odborné recenze na představení a na přehlídku se velmi ráda vrací, ba dokonce se musí vracet, jelikož Facebook před lety napsal: „Toto je místo, které vás udělá šťastným člověkem! Ukážeme vám, kam skutečně patříte! Klikněte zde!“

Vladimír Fekar (muž vlevo od ženy uprostřed)

Vladimír je renesanční člověk, nadějný básník, vrcholový hráč házené a v posledních letech i vrcholový tanečník. Mimo jiné je také dramaturgem Městského divadla ve Zlíně

a ve volném čase píše divadelní hry. Jeho synem je malý Ezra Fekar – jak můžete poznat z křestního jména, též budoucí dramatik a básník. Pro úplnost musíme dodat, že Vladimír pochází ze slavného Bezměrova, ale navzdory tomu žije v méně slavném a více vzdáleném Zlíně. I na Vladimíra se zde opakovaně těšíme pro jeho podnětné myšlenky a inspirativní osobnost.

Vladimír Altán Mátl (první muž zprava vedle ženy)

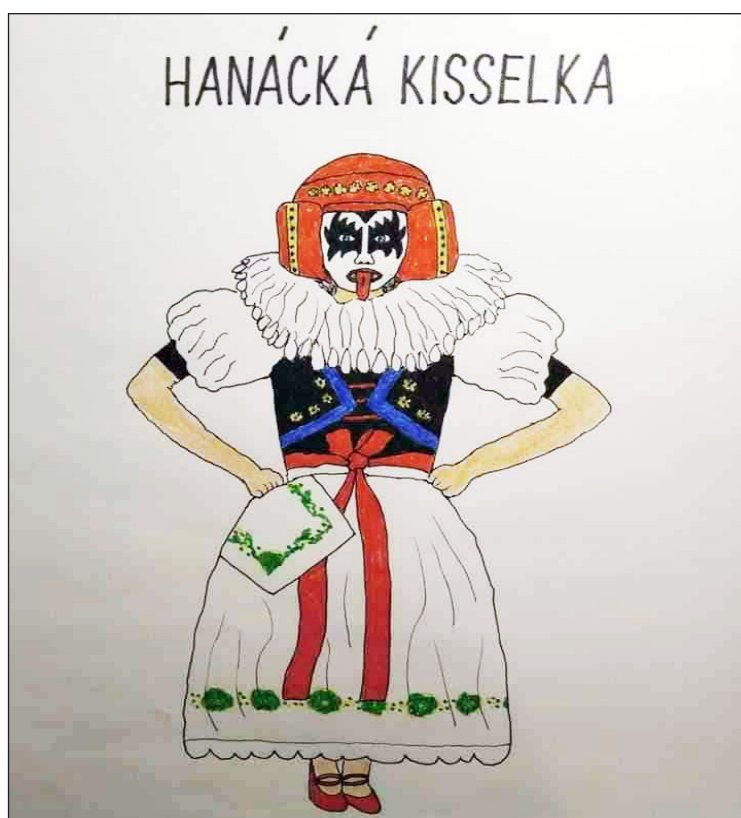
Herec, režisér, novinář a nadšený smuteční řečník, to je náš Vladimír Mátl, přezdívaný Altán. Člověk vždy nabitý pozitivní energií, kterou nakažlivě šíří kolem sebe. „Především se line libá vůně parků, která předznamenává skvělý divadelní večer,“ to je jedno z jeho poetických vyjádření, jako od Hrabala. Vladimír působí ve svém domovském souboru DS Zmatkaři Dobronín, což je na Vysočině. Amatérským divadelníkem je ze srdce, nikoliv ze studií, jelikož absolvoval ekonomicko-technické vzdělání a pracoval v automobilovém průmyslu. Divadlu se věnuje od roku 2001, kdy jej náhoda zavedla na zkoušku DS Zmatkaři.

VÝCHOVNÝ OKYNKO STRÉCA MILANA

Měltě tatiček tři dcery,
všecky na vdávání byly.
Jak néstarší vydával,
tři sta tolarů s ňó dával.
„Buděš mě, dcero, živiti,
jak nebudu mocť robiti.“
„Budů, tatičku, toť budu,
do vaši smrti, dá-li Bůh.“
Jak tu prostředni vydával,
dvě sta tolarů s ňó dával.
Buděš mě, dcero, živiti,
jak nebudu mocť robiti.“
„Budů, tatičku, toť budu,
do vaší smrti, da-li Bůh.“
Gdyž tu némladší vydával,
holy zdi ji věnoval.
„Buděš mě, dcero, živiti,
jak nebudu mocť robiti.“
„Budů, tatičku, toť budu,
do vaši smrti, da-li Bůh.“
Neminulo sedm roků,
šel tatiček v slabym kroku.
A šel néprv k svy Věrušce,
k svoji néstarši dcerušce.
„Buděš mne, dcero, chovati,
ja už nemožu dělati?“
Ona do komůrky vešla,
staré provaz z tama nesla.
„Dyž nemožetě dělati,
běžte se do lesa věšati.“
Vzal hůlečku a zaplakal:
„Čeho sem se já dočakal!“
Vzal hůlečku, šel ze dveři,
šel ke svojí prostředni dceři.
„Buděš-li mne ty chovati,
dyž už nemožu dělati?“
Ona do komůrky vešla,
staré sotúrek přinesla.
„Dyž nemožete dělati,
běžte si chleba žebrati.“

Vzal hůlečku a zaplakal:
„Čeho sem se též dočakal!“
A šel k té némladší dceři
a vcházal v strachu do dveři.
„Buděš-li mne včil chovati,
dyž ja nemožu dělati?“
A hned do komůrky vešla,
pěkné koláč mu donesla.
„Tu máte, tatičku, jezte,
moje děti mně kolibéte.“
„Dcerko, dcerko moje milá,
tebe sem névíc bíjaval,
včil sem u tebe milost' dostal.“
„Dobře ste to mně dělali,
že ste mně mladó bíjávali.“

ČEMU PETRA NEODOLALA

ALTÁNOVY ÚPLATKY

Vladimír Altán Mátl nám přinesl do redakce dárek, a to plnou krabičku propisovacích tužek. Hezky jsme poděkovali a ani jsme mu neříkali, že redakce Divadelního Koječáka už od svého vzniku používá ke psaní výhradně počítače, jelikož redaktoři jsou z generace Y a Z.

JAK STRÉC MILAN KUPOVAL OJETY AUTO

- **Milin:** „Dobré deň, strécu, já sem si přijel od vás kópiť ten zánovný vůz.“
- **Prodávající:** „Tož to ste si pohl, mám ešte v tym autě bordel od zemáků a dvě basy piv.“
- **Milin:** „Tož to by mně zas tak nevadilo. No a ta cena je, jak ste psal?“

- **Prodávající:** „Já bych vám z té ceny aji hodně slevil, ten blatník je fakt rezivě jak staré kanál, šak se podívejte!“
- **Milin:** „Néé, to je dobry, pantáto, viděl jsem aji horší. To ste hodně, sleva nemusí byť, dyť já v tym budu jezdit jenom do Kojetína.“
- **Prodávající:** „No, já sem myslel, že bych vám trochu zlevnil, aji ten kufr jaksi špatně dovírá, díváte se.“
- **Milin:** „Pantáto, to je dobry, ten kufr se mně lébi névic, je fakt velké, takové přesně potřebuju. Pytle s obilím a řepa se mně tam krásně vlezó.“
- **Prodávající:** „Tož gdyž se vám to lébi...“
- **Milin:** „Strécu, to auto беру! A říkám vám naposledy, kupuju ho tak, jak je! A bez slevy!“

Milin dojel autem na druhý den do práce:

„To auto je véborny, sice mně ráno nešly zavřít dveře a stáhnót okynko, ale nastartoval sem na drc! Hnedky sem jel natankovat a zjistil sem, že to nejezdí na benzin, ale na naftu!“

DIVADELNÍ KOJETÍN ZAHÁJEN

DÍVKA ČÍSLA 1

KDO SE MINULE KAMARÁDIL S PETROU A VLADIMÍRY

aneb Nominace a doporučení do Volyně 2023

Cena a NOMINACE NA DÍVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ 2023:
Budeš dělat malé věci (Krakatit) Studia Divadla Haná Vyškov

Cena a DOPORUČENÍ NA DÍVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ 2023:
(Ne)korektní pravidla Divadelního spolku Kroměříž

Cena a DOPORUČENÍ NA DÍVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ 2023:
Labyrint světa a ráj srdce DS Jana Honsy Karolinka

Hana Hášová Korábová/Vladimír Fekar/Petra Richter Kohutová/Vladimír „Altán“ Mátl/Hana Svačinová/Milan Zahradník
/Katka Lýsková/Michaela Hošťálková/Lenka Kusáková/Lucie Krybusová/Jakub Otáhal/Kamil Zalabák...

Foto: Jana Večeřová, redakce Úvodní obrázky: Jan Žmolík Grafika/sazba: Sva
tisk: MěKS Kojetín, 2024, zdarma

MěKS Kojetín / Divadelní Koječák

<http://www.mekskojetin.cz/divadelni-kojetin>

